Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok IV. | Warszawa, dnia 10 marca 1931 r. | Nr. 4.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa.

Poz. 14. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/1/Of/2338/31 z dnia 5 marca 1931 r. w sprawie Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych (linje normalnotorowe), obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1931 r.

Stosownie do zamieszczonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 8 pod poz. 86 rozporządzenia, z dniem 1 kwietnia 1931 r. wchodzi w życie „Taryfa osobowa, bagażowa i ekspresowa Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska linje normalnotorowe), część II".

Jednocześnie od daty powyższej traci moc obowiązującą wydana na dniu 1 listopada 1928 r. „Taryfa osobowa i bagażowa Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, część II wraz z wszystkiemi zmianami i uzupełnieniami do niej.

Nowa taryfa w porównaniu z dotychczasową zawiera następujące odchylenia.

Ze spisu kolei prywatnych, pozostających w zarządzie kolei państwowych, wykluczone zostały „Wschodnio-Galicyjskie koleje lokalne", albowiem koleje te włączone zostały do sieci kolei państwowych.

Na kolei prywatnej „Toruń Północny—Czarnowo koło Torunia" wprowadzono normalne taryfy kolei państwowych bez podwyżki.

W rozdziale B „Dopłaty za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego" zmieniono postanowienie o dopłatach z biletami ulgowemi. W myśl nowego brzmienia, jeżeli podróżny, korzystający z ulgi taryfowej, przechodzi do pociągu droższego lub do klasy wyższej, w których przejazd ulgowy jest również dopuszczony, to dopłaca różnicę cen właściwych biletów, obliczonych według odnośnej taryfy ulgowej, o ile dopłatę uskutecznia w kasie biletowej. Naprzykład podróżny, który powraca z biletem ulgowym kl. 3-ej na pociąg osobowy z Zakopanego do Warszawy (ulga 50% rozdz. F), nabywając w Krakowie w kasie biletowej bilet na dopłatę do kl. II-ej pociągu pośpiesznego uiszcza połowę dopłat, przewidzianych w tabeli pod punktem 1 rozdz. B, mianowicie: $^1/_4$ ceny biletu klasy III-ej na pociąg osobowy oraz $^1/_2$ ceny biletu dodatkowego kl. II-ej na pociąg pośpieszny do Warszawy.

Jeżeli zaś dopłatę za przejście taki podróżny uiszcza w pociągu, to pobiera się ją w wysokości różnicy cen właściwych biletów, obliczonych według taryfy normalnej, przyjmując bilet ulgowy za normalny.

W przykładzie więc powyżej przytoczonym, podróżny powinien uiścić konduktorowi $^1/_2$ ceny biletu kl. III-ej na pociąg osobowy oraz cenę biletu dodatkowego kl. II-ej na pociąg pośpieszny.

Takąż normalną różnicę cen, bez względu na miejsce pobrania dopłaty (w klasie lub w pociągu) uiszcza podróżny w razie przejścia do klasy wyższej lub do pociągu droższego, w których na podstawie taryfy ulgowej z przejazdu ulgowego korzystać nie ma prawa. Naprzykład uczeń z za-

świadczeniem szkolnym na jednorazowy przejazd, mając bilet ulgowy kl. II w razie przejścia do kl. I-ej, płaci czy to w kasie, czy też u konduktora normalną różnicę pomiędzy normalnym biletem kl. I-ej, a normalnym biletem kl. II-ej.

Należy jednak zwrócić uwagę na to, że niektóre taryfy ulgowe (np. bilety tygodniowe robotnicze) zawierają specjalne zastrzeżenie, że przejście z biletem ulgowym do klasy wyższej lub do pociągu droższego wogóle nie jest dozwolone nawet za dopłatą.

W rozdziale C(1) „Bilety okresowe" w postanowieniach o biletach odcinkowych odległość, na jaką bilety te mogą być wydawane, podniesiono do 150 km.

Rozdział C(3) „Przejazdy na wycieczki świąteczne" uzupełniono przez włączenie postanowienia o specjalnych biletach powrotnych za opłatą stałą, wydawanych na niektórych stacjach w D. O. K. P. w Katowicach.

W Rozdziale D-1 o ulgach dla szkolnych przejazdów pojedyńczych, przewidziane zostały przejazdy ulgowe na praktykę wakacyjną słuchaczy szkół akademickich, które odbywać się mogą pomiędzy dowolnemi stacjami zarówno w drodze pierwotnej jak i w drodze powrotnej.

Nazwy tych stacyj powinny być wskazane w zaświadczeniu.

W tymże rozdziale w postanowieniach o uczniowskich biletach miesięcznych, odległość, na jaką mogą być takie bilety wydawane, podwyższono do 150 km.

W rozdziale D-II o ulgach dla zbiorowych wycieczek szkolnych i przejazdów na kolonje przewidziane zostały ulgi dla wychowańców szkół, nie mających praw zakładów naukowych państwowych, pod warunkiem poparcia danej wycieczki przez przełożoną władzę państwową.

Dla takich wycieczek, jak również dla innych, przewidzianych w p. 8 powyższego rozdziału, Dyrekcje wydają zaświadczenia na druku, który włączony został do „Mianownictwa druków ujednostajnionych dla D. O. K. P.", jako druk Serji H. Nr. 7-a, zwykły.

W rozdziale D-III, w postanowieniach o biletach robotniczych tygodniowych odległość, na jaką mogą być wydawane te bilety, podwyższono do 100 km.

W postanowieniach o przejazdach robotniczych w grupach oraz o przejazdach w celu poszukiwania lub objęcia pracy oraz powrotu z pracy, przewidziane zostały przejazdy pociągami pośpiesznemi, w miarę możności, zależnie od miejscowych warunków, za dopłatą do biletu ulgowego ceny pełnego biletu dodatkowego na pociąg pośpieszny.

Prócz tego udostępnione zostały przejazdy ulgowe w grupach dla robotników, nie posiadających książeczek robotniczych i t. p. w ten sposób, że do zaświadczenia (zgłoszenia), które wydaje zarząd fabryki i t. p., powinna być dołączona lista imienna jadących, potwierdzona przez wystawcę.

W rozdziale E o ulgach przy przejazdach do miejsc odpustowych, w celach naukowych i t. p. zmienione zostały postanowienia, dotyczące przejazdów ulgowych z legitymacjami Związku Polskich Towarzystw Turystycznych (ustęp III b) aa), w ten sposób, że zamiast otrzymywania biletów z 50% zniżką w drodze powrotnej, członkowie wspomnianego Związku (jak również członkowie Polskiego Związku Narciarskiego) będą mogli nabywać w ciągu całego roku bilety ze zniżką 25% w każdą stronę na podstawie swych legitymacyj w relacjach w taryfie szczegółowo określonych, o ile odległość przejazdu w danej relacji wynosi co najmniej 50 kilometrów.

Takież ograniczenie, co do odległości, wprowadzono do postanowień o przejazdach ulgowych z nartami członków Polskiego Związku Narciarskiego w okresie zimowym w myśl następnego ustępu bb).

W rozdziale F o ulgach przy przejeździe powrotnym z uzdrowisk krajowych obniżono czas pobytu w uzdrowisku, wymagany do uzyskania prawa do ulgi, do 10-ciu dni (zamiast 14). Pozatem do wykazu uzdrowisk, korzystających z ulg w okresie letnim, włączono m. Maków Podgórski w województwie Krakowskiem (st. kol. Maków).

W dziale IV „Przewóz bagażu" wprowadzono opłaty za przewóz jednosiedzeniowych rowerów nieopakowanych, nadawanych za specjalnemi biletami rowerowemi, które wydaje się w relacjach przez kolej ustalonych na odległość do 80 kilometrów.

Zauważa się, że od każdego biletu rowerowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej powinna być pobrana opłata stemplowa w wysokości 11 gr.

W dziale VII, rozdz. B o wagonach osobowych, dla chorych, bagażowych i towarowych obniżono opłaty za dostarczony na żądanie pod przewóz chorego wagon bagażowy lub towarowy do ceny 6 biletów kl. II (zamiast kl. I), oraz ustalono opłatę za każdą powyżej jednej, osobę chorą, jadącą w takim wagonie, w wysokości ceny biletu klasy III (zamiast kl. II).

Wykaz opłat dodatkowych dostosowany został do zmian, jakie zaszły w międzyczasie w Części I Taryfy osobowej i bagażowej (R. P. O.); między innemi, wprowadzono opłatę za wyładowanie przez kolej roweru, nadanego za biletem rowerowym, a nieodebranego przez podróżnego wprost z wagonu bagażowego.

Wreszcie w nowem wydaniu, w postanowieniach każdej taryfy ulgowej wskazane zostało, czy zaświadczenie do otrzymania biletu ulgowego ma być sporządzone na druku, który nabywa się w kasie biletowej, czy też powinno być przygotowane przez instytucję lub osobę interesowaną własnemi jej środkami według wzoru, podanego w taryfie (Tytuł IV. Wzory zaświadczeń do taryf ulgowych).

Wzory druków nakładu urzędowego nie zostały zamieszczone w taryfie; znajdują się one w „Przepisach służbowych o odprawie osób, bagażu i przesyłek ekspresowych H I," obowiązujących od dnia 1 stycznia 1931 r.

Z liczby 8-miu wzorów zaświadczeń, objętych taryfą nie były zupełnie dotychczas w użyciu dwa: zgłoszenie wycieczki szkolnej (wzór Nr. 2) i zgłoszenie grupowych przejazdów robotników (wzór Nr. 3). Pozostałe zaświadczenia podane zostały w postaci dotychczas używanej z drobnemi jedynie zmianami (powołanie się na taryfę, oznaczenie miejsca na datownik i t. p.).

Ze względu na to, że na zaznajomienie się instytucyj i osób zainteresowanych z nowemi przepisami i na przygotowanie zaświadczeń według nowych wzorów potrzebny jest pewien okres czasu, jak również ze względów oszczędnościowych, należy w roku bieżącym nie robić trudności w realizowaniu uprawnień ulgowych w razie przedstawienia wyżej wspomnianych zgłoszeń (wzory Nr.Nr. 2 i 3) w innej formie, jak również w razie użycia innych, przewidzianych w taryfie zaświadczeń, w pewnych drobnych tylko szczegółach, odbiegających od podanych w taryfie.

Tabele opłat, zamieszczone w końcu taryfy, przedrukowane zostały bez zmian.

Podając powyższe wyjaśnienia do wiadomości i odpowiedniego zastosowania, Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że pewne zmiany, jakim uległy w związku z nowem wydaniem taryfy Przepisy służbowe H 1, będą opracowane oddzielnie. Do czasu otrzymania odpowiedniego rozporządzenia należy w razie zauważonej rozbieżności pomiędzy taryfą a wzmiankowanemi przepisami stosować, jako późniejsze, postanowienia zawarte w nowem wydaniu taryfy.

Nr. III/1/Of 2338/31.

Drukarnia Państwowa. Nr. 54947. 5.III.31. 5.500.